

NAŠE PARTA VE FILII

SDRUŽENÍ FILIA

Klácelova 2,
602 00 Brno
www.sdruzenifilia.cz

Číslo 4

Červen 2010

(pn)

Tábory

K dřívějším akcím Sdružení Filia, na které rád vzpomínám, patřily letní tábory, pořádané pro klienty Filie i ostatní zájemce. Zúčastňovali se společně handicapovaní a zdraví lidé.

Rozdělení jsme byli na dvě skupiny. Jednu skupinu tvořili jednotliví neorganizovaní mladí lidé, druhou skupinu klienti Filie a rodiny s dětmi, mimo jiné jedna rodina byla ze Švýcarska. Tábory se konaly v pěkných místech na Vysočině v Čeříнку u Jihlavy a ve Vojtěchově u Nového města na Moravě.

Pobyt trval čtrnáct dní a každý den pro nás byl připravený zajímavý program. Hráli jsme soutěže a hry. Při pochůzkách po lese jsme plnili různé úkoly. Např. jeden z úkolů byl najít co nejvíce jakýchkoliv lesních plodin (hlavně hub) a následně je tepelně upravit na ohni a sníst k obědu. Měli jsme ještě spoustu dalších úkolů, např. sportovních nebo plnění úkolů na logické uvažování (např. Morseova abeceda), práce s přírodním materiálem v lese atd. Hráli jsme fotbal a stolní tenis. Mohli jsme se projet po okolí na jízdním kole. Chodili jsme se koupat do rybníka.

Jeli jsme na výlet do Jihlavy, kde jsme se prošli po náměstí, prohlédli jsme si podzemí a zoologickou zahradu. Neobvyklým příjemným zážitkem pro mne byl vyhlídkový let menším soukromým letadlem nad územím Jihlavy. Navštívili jsme zříceninu hradu Zubštejn a Westernové městečko v Šiklově mlýně, kde jsme zhlédli show z Divokého západu. Pěkná byla pěší cesta po stopách míst, kde žil v lesích poslední vlk na Vysočině.

Nejen v rámci plnění úkolu, ale při každém pobytu v lese jsme sbírali houby, kterých tu byla spousta. Vařili jsme z nich výborný guláš. Naučil jsem se tu smažit pravé hříby tak, aby vynikla jejich výtečná chuť. Teď už nepoužívám jiný způsob smažení hřibů.

Užili jsme si i hodně zábavy a společenských akcí jako karnevaly v převlecích, hraní divadelních představení a diskotéky. Přijeli k nám hosté zahrát cimbálovou muziku, šermíři nám předvedli svoje představení. Jedna odbornice nás učila tancovat.

Táborového pobytu se zúčastnili také terapeutičtí psi – aljaští malamuti. Vlastnila je vedoucí tábora a tehdejší vedoucí Sdružení Filia, která byla průkopnicí canisterapie – pomoc psů zdravotně a sociálně znevýhodněným lidem. Se psy jsme si mohli pod dohledem hrát – pohladit, podrbat, kartáčovat. Chodili jsme s nimi na procházky. Poslouchali jsme přednášku o canisterapii a o tom, jak se pečuje o tyto psy. Po skončení tohoto ozdravného pobytu s možností kontaktu se psy byl zdravotní stav některých účastníků výrazně lepší než na začátku.

Na táboře se mi nejvíce líbily činnosti konané v pěkné přírodní krajině.

Kamenná kolonie

Do roku 2007 Sdružení Filia provozovalo svoji činnost a dodnes má svoje sídlo ve staré dělnické čtvrti zvané Kamenná kolonie neboli Kamenka. Ta se nachází nedaleko centra města – za řekou Svratkou nad výstavištěm v místě bývalého kamenolomu pod Červeným kopcem, ale život v ní se podobá životu na venkově. Lidé zde bydlí v menších rodinných domcích, postavených v uzounkých uličkách.

Život v Kamenné čtvrti je plný klidu a poetičnosti. Většina sousedů se navzájem zná, udržuje mezi sebou dobré přátelské vztahy a vzájemně si ve všem vypomáhá.

Hodně obyvatel této kolonie se věnuje umění. Jsou zde např. výtvarníci, sochaři, keramici, malíři, fotografové, vitrážníci, hudebníci, herci a grafici. Často zde můžeme potkat malíře, kteří se snaží zachytit zajímavý ráz tohoto místa.

Spousta místních lidí žije bohémským způsobem života. „Ještě mám nějakou práci,“ je legendární věta, která zaznívá při odchodu z místního baru z úst štamgastů přesto, že je půlnoc a dotyčný už dlouho nic nedělal. (citace z brněnských novin)

Kamenná kolonie byla postavena ve 30. letech chudými dělníky. Od 60. let se sem začali stěhovat hlavně umělci.

V této kolonii mělo Sdružení Filia malou místnůstku, kde probíhala sociální rehabilitace (tehdy stacionář). Podmínky v Kamence sice byly těsné, ale chodili jsme sem rádi kvůli kouzelnému prostředí. Historie Sdružení Filia a Sociální rehabilitace Kamenky, jak se stále jmenujeme podle této čtvrti, je neodmyslitelně spojená s touto Kamennou kolonií. Nyní dochází do Filie více účastníků, proto jsme se přestěhovali do větších prostor.

Další brněnské dělnické kolonie

V Brně se nacházejí mimo Kamenné kolonie ještě další podobné staré dělnické kolonie.

Jsou to např.:

- Zarybec – skrývá se v Myslínově ulici za královopolským nádražím. Název Zarybec vznikl podle dnes již vysušených rybníků na řece Ponávce
- Divišova kolonie – nachází se na stráni mezi železniční tratí a Lesnou. Kvůli strmým uličkám se jí říká Šanghaj
- Podstránská kolonie a Černovičky – dvě kolonie nacházející se pod Stránskou skálou byly vybudovány odděleně, ale jejich obyvatelé žili společným životem až do 80. let, kdy byly kolonie odděleny postavenou dálnicí. Černovičkám se říká také kolonie u Kostivárny.
- Písečník – nachází se v pískovcovém lomu u místa, kde Merhautova ulice se kříží s železnicí. Lidé zde bydlí ve starých domcích z prken a vlnitého plechu. Písečníku se také říkalo Džungle kvůli sklepům vyhloubeným přímo do pískovcové skály.
- Olší ulice v Obřanech

Všechny staré kolonie jsou trochu zahaleny tajemstvím, mnoho lidí o jejich existenci vůbec neví. Přestože bydlení v nich bývá problematické (také protože některé domy nemají zavedenou kanalizaci), místní lidé by za žádnou cenu svoje bydliště neměnili. Tyto bývalé

dělnické kolonie mají pro jejich rázovité obyvatele a romantické návštěvníky velkou duchovní hodnotu.

Sdružení 8D

Někteří klienti Sdružení Filia docházejí jednou týdně dopoledne do občanského sdružení 8D. To se nachází v areálu Vysokého učení technického na Kraví hoře. Tam provádíme zajímavé aktivity, jako výtvarné činnosti (malování, vyřezávání výrobků ze dřeva), sportovní hry (fotbal, tenis), příprava táboráků nebo kulturní programy (promítání fotek a DVD filmů). Sdružení 8D jsme navštívili také s Mezinárodní výměnou mládeže v Brně v roce 2007, kterou organizovalo Sdružení Filia.

Na otázky odpovídá zaměstnanec ze sdružení 8D:

Můžeš se představit ?

Jmenuji se Alexandr Ždímal. Je mi 31 let, světlo světa jsem poprvé spatřil v Brně na Obilním trhu.

Jaké všechny služby nabízí Sdružení 8D a pro jaké cílové skupiny jsou tyto služby určeny ?

Rozsah služeb Sdružení 8D je velmi široký – od tvůrčích dílen po sportovní či diskusní pořady, kterých se zúčastňují děti od 3 let a dospělí do 150 let☺ všeho pohlaví, národnosti, barvy či handicapu.

Jakou práci ty vykonáváš v 8D ?

Moje práce v 8D je stejně jako naše sdružení velmi široká. Jsem předseda správní rady 8D a vykonávám práci od umývání WC, přes práci s klienty v dílně, po jednání se sponzory, politiky a vytváření projektů, programů.

Jak se vaší organizaci spolupracuje se Sdružením Filia a jaké s ním máte zkušenosti ?

Členové naší organizace se vždy na spolupráci a hlavně na přátele z Filie velmi těší a čas, který strávíme společně, je příjemným zpestřením jiných každodenních povinností.

Jaký je tvůj pohled na činnost Sdružení Filia, v čem vidíš jeho hlavní význam ?

Činnost, kterou Sdružení Filia pro své klienty vykonává, je velmi významná. Přirozeným způsobem se v ní klienti dostanou k práci, ke zkušenostem a životní náplni. Velmi významným prvkem je jistě i příjemné společenství a přátelský duch.

V chráněné dílně ve Sdružení Filia vyrábíme spoustu velmi pěkných a také užitečných věcí. Pokud by měl kdokoliv ze čtenářů zájem o některé výrobky z našeho sdružení, může si prohlédnout celou naši nabídku na www.fler.cz/sdruzenifilia a vybrané zboží si od nás zakoupit.

Na fotografii je ukázka velikonoční výzdoby, tvořené výrobky z chráněné dílny a arteterapie ve Filii.

Vypouštění thajských lampionů

Dne 23.4.2010 proběhlo v parku na Kraví hoře v Brně nádherná slavnostní akce – hromadné vypouštění thajských lampionů.

Celý park pod hvězdárnou na Kraví hoře byl obležen několika stovkami lidí, kteří si zakoupili thajské lampiony a vypouštěli je do vzduchu s napsaným přáním. Potom celé město mohlo pozorovat nad večerním Brnem mnoho světél, tvořících zajímavé obrazce.

Thajský lampion je tvořen z papírového válce a zápalné směsi. Po zapálení hořáku lampion vzlétne do vzduchu a vidíme krásný světelný efekt. Může dolétnout až do výšky jednoho kilometru a až 10 kilometrů daleko od místa vypuštění. Po vyhasnutí lampion klesne k zemi a papír se rychle rozpadne.

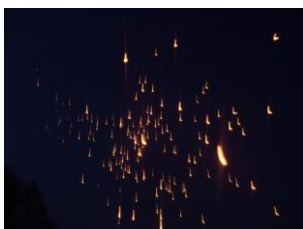
Tyto tzv. thajské lampiony se v Thajsku hojně používají pro štěstí na oslavách a festivalech. V současné době se ale tyto lampiony stávají čím dál tím více oblíbené i v Evropě. Zelený lampion symbolizuje růst, fialový příležitost, růžový lásku, bílý zdraví a červený je univerzální.

Kromě obyčejné velikosti bylo možné na tomto setkání zakoupit i lampion XXL, mající dva metry na výšku a 80 centimetrů na šířku.

Této akce se zúčastnilo také Sdružení Filia. Paní vedoucí představila do mikrofonu všem zúčastněným naše sdružení. Jinak vše komentoval moderátor brněnského rádia Magic.

Nabízeli jsme aromatické pytlíčky z našeho sdružení. Poslali jsme svůj lampion s přáním úspěšného nalezení nových prostor pro Sdružení Filia. Naši provozovnu na Kraví hoře totiž musíme z důvodu vypovězení smlouvy opustit. Deset korun z každého zakoupeného lampionu obdrželo Sdružení Filia jako sponzorský dar.

Strávili jsme příjemný večer s pěknou vizuální podívanou a stejně jako ostatní návštěvníci doufáme, že se nám vyplní naše přání.

Abilympiáda

Letos v květnu se Sdružení Filia stejně jako každý jiný rok zúčastnilo národní abilympiády v Pardubicích. Soutěžili jsme ve studené kuchyni, malbě na kameny, batikování, vyšívání, ubrouskové technice, počítačové editaci textu a fotografování. Tentokrát jsme byli velmi úspěšní, domů jsme si odvezli tři bronzové, tři stříbrné a dvě zlaté medaile. Z doprovodného programu bylo zajímavé např. vyprávění a promítání videoreportáže člověka na invalidním vozíku, který se svou skupinou přátel podnikl cestu na handbiku z Prahy do Paříže.

Pohled pracovníka chráněné dílny

Jmenuji se Patrik Pavelka. Mám zrakovou vadu po náročné operaci vodního nádoru. Mám celou řadu zájmů: hudba, sport (bohužel pasivně), rád cestuji, zajímám se o jazyky (aktivně docházím do ČŽV španělštiny a angličtiny). Zajímám se docela aktivně o dění na železnici, díky mému postižení mi nebylo umožněno v tomto prostředí pracovat.

Do sdružení Filia jsem se dostal přes kamarádku a zcela náhodou. Filia je moje první zaměstnání, předtím jsem byl nezaměstnaný a dojížděl jsem jenom do specializovaného zařízení TyfloCentrum v Brně. Vystudoval jsem tři střední školy – Obchodní akademii v Pisárkách, učební obor Pečovatelské práce a práce ve zdravotních a sociálních zařízeních a jako poslední obchodní školu na Kociánce. Do zaměstnání dojíždím 74 km, pocházím ze Svitav, ale skoro pořád pobývám v Brně.

Do Filie docházím kvůli změně prostředí, poznání nových lidí a odreagování od všedních starostí a kvůli finančnímu přilepšení. Každodenní dojíždění mi nevádí, dojíždím od svých pěti roků. I přes moje zrakové postižení mi nedělá větší problém se dostat do různých míst. Ve sdružení Filia se cítím dobře, je tady super kolektiv.

Test o Brně

- 1) Nejznámější brněnskou dominantou s bývalým proslulým vězením habsburské monarchie je :
 - a) Hrad Veveří
 - b) Obřanský hrad
 - c) Hrad Špilberk
 - d) Petrov

- 2) Jediná dodnes zachovaná brána se nazývá :
 - a) Běhounská
 - b) Brněnská

- c) Měnínská
 - d) Veselá
- 3) Dnešní Náměstí Svobody se ve 14.stol. jmenovalo :
- a) Koňský trh
 - b) Dolní trh
 - c) Zelný trh
 - d) Uhelny trh
- 4) Autorem portálu Staré radnice je :
- a) A.Pilgram
 - b) D.Jurkovič
 - c) F.Holík
 - d) A.Gabri
- 5) Brno jako první město v Evropě zavedlo roku 1882 elektrické osvětlení Edisonovými žárovkami. Jednalo se o dnešní divadlo :
- a) Janáčkovo
 - b) Mahenovo
 - c) Reduta
 - d) Husa na provázku
- 6) V Brně byla v roce 1919 vyrobena první vodní turbína na světě. Její vynálezce se jmenoval :
- a) Viktor Kaplan
 - b) Johannes Keller
 - c) Alfred Nobel
 - d) Isaac Newton
- 7) Barokní kašna na Zelném trhu se nazývá :
- a) Merkurova
 - b) Poseidonova
 - c) Parnas
 - d) Minoritas
- 8) Název „šalina“ vznikl z pojmenování elektrické tramvaje „Elektrische Linie“ z :
- a) Maďarštiny
 - b) Angličtiny
 - c) Francouzštiny
 - d) Němčiny
- 9) Sbírký Moravského zemského muzea jsou umístěny v Ditrichšteinském paláci na :
- a) Moravském náměstí
 - b) Zelném trhu
 - c) Šilingrově náměstí
 - d) Koblížné ulici
- 10) Zoologická zahrada v Brně se rozkládá na :
- a) Kraví hoře
 - b) Kozí horce

- c) Mniší hoře
- d) Bílé hoře

11) Zdaleka viditelnou dominantou města je vrch s televizním vysílačem nad vápencovým lomem severně od Líšně. Jmenuje se :

- a) Hády
- b) Stránská skála
- c) Barvičova
- d) Kamenný vrch

12) V jaké části Brna se nachází soutok řek Svatky a Svitavy ?

- a) Sever
- b) Západ
- c) Východ
- d) Jih

Zájezd do Itálie

Itálie – země, jejíž největší předností je její kulturně historické bohatství, neboť zde se odehrávala velká část evropské historie, ať už v antice nebo v renesanci.

V roce 1995 jsme vyjeli s rodiči na desetidenní zájezd, abychom tuto zemi lépe poznali. Cestovali jsme autobusem, projeli jsme podhůřím Alp, Pádskou nížinou a Apeninami. Cílem naší cesty byl camp Mediteraneo na pobřeží Tyrenského moře poblíž Salerno v Kampánii na jihu Itálie. Camp se nacházel v přírodním prostředí piniového háje s palmami a kvetoucími oleandry, přímo u písčité pláže, takže jsme mohli často střídát koupání v moři s odpočinkem v příjemném stínu. Ubytování jsme byli v pěkně zařízeném stanu, v campu nám i vařili.

Itálie je rozlehlý stát, pro který je charakteristický rozdíl mezi vyspělým „civilizovaným“ severem a zaostalejším jihem. Kampánii začíná skutečný italský jih.

Z campu jsme vyjížděli autobusem na různé fakultativní zájezdy. První byl do Neapole a na sopku Vesuv. Na silnicích jižní Itálie bylo oproti naší republice obrovsky rušno. Na mnohaproudových silnicích ve městech jezdila auta neskutečně rychle, pravidla silničního provozu se tu příliš nedodržovala. Nejprve se nám zdálo nemožné v bezpečí přejít přes silnici, protože auta nehodlala zastavit. Museli jsme se odvážit rázně vstoupit do vozovky, v tu chvíli všechna auta na místě stála a pouštěla nás. Skoro každé auto bylo více či méně „naťuklé,“ ale žádnou vážnou nehodu jsme tu neviděli. Při procházce městem se mi stala zajímavá příhoda. Těsně u nás náhle zastavilo auto, z něhož vystoupila žena a hbitě ke mně přistoupila. Brašničku s osobními věcmi, kterou jsem měl pověšenou vpředu na krku, chytla do rukou a zasunula mi ji pod košili, aby nebyla vidět. V Neapoli je totiž značná zločinnost, časté jsou pouliční krádeže. Uvědomil jsem si, že než bych se stačil vzpamatovat, mohl jsem být klidně okraden. To nás ale neodradilo od dalších procházek. Napadlo nás podívat se do starých úzkých odlehlých uliček na kopci. Při krásném pohledu na níže položenou část města a na Neapolský záliv s Vesuvem mě napadlo známé úsloví „vidět Neapol a zemřít.“ Když jsme ale narazili na zákoutí s poházenými použitými injekčními stříkačkami, raději jsme obrátili své kroky zpět do centra. Zde jsme si prohlédli někdejší sídlo neapolských králů Castel Nuovo a rybářskou čtvrť s přístavem Santa Lucia.

Potom jsme pokračovali autobusem na sopku Vesuv. Asi polovinu výstupu ke kráteru jsme absolvovali pěšky. Celý povrch sopky pokrývaly pozůstatky ztuhlé lávy, stékající dolů při výbuchu v roce 79. Tehdy bylo zasypáno antické město Pompeje až sedmi metrovou vrstvou sopečného popela a Herculaneum zalito lávou do výšky až dvaceti metrů. Z vrcholu stále

činné sopky byl zajímavý pohled do nitra kráteru, kde byly vidět fumaroly – čmoudící plyny. Nabídl se nám také úchvatný rozhled na mořské pobřeží včetně zbytků Pompejí a na daleké okolí. Divili jsme se, že si zde lidé na úpatí sopky staví nové domy. Vysvětlili nám, že sopečná půda je velmi úrodná, Vesuv je nepřetržitě monitorován a pro případ velké erupce jsou připraveny plány na evakuaci asi tří milionů lidí. Vesuv soptil od zničení Pompejí třicetkrát, naposledy v roce 1944, kdy zasypal Neapol jemným popelem. Asi týden po našem návratu jsme se dozvěděli z novin zprávu o zemětřesení na této sopce o síle přes 3 stupně Richterovy stupnice. I když větší škody nezpůsobilo, měli jsme štěstí, protože po určitou dobu byly zakázány výstupy.

Další náš výlet byl autobusem do města Sorrenta. Z jeho přístavu vyplouvají lodě na ostrovy Capri a Ischias. My jsme se vydali lodí “Raketou“ na ostrov Capri. Tento ostrov si již ve starověku oblíbili římscí císaři, zvláště Tiberius, který si zde nechal vybudovat svoji rezidenci. Cestou do strmého svahu, kterou jsme absolvovali lanovkou, a při procházce po ostrově jsme obdivovali luxusní vily v kvetoucích zahradách. Jihoitalská subtropická vegetace byla pro mě zajímavá zejména palmami a speciálními stromy, kterým rostou větve v opačném sklonu, než je u nás obvyklé. Nejvíce jsem byl ale uchvácen stromy obsypanými citrony a pomeranči, což jsem nikdy před tím neviděl. Také jsme ochutnali výtečnou italskou zmrzlinu. Capri je krásný ostrov, hojně navštěvovaný turisty z celého světa. Bavilo mě tipovat národnosti lidí, které jsme tu potkávali. Např. Němci byli hluční a upovídání, Francouzi kultivovaní, Američané sportovní, všechno obdivovali a komentovali, Japonci vše fotodokumentovali.

Na další výlet jsme jeli až večer do nedalekého Salerna. Líbila se mi osvětlená palmová promenáda na pobřeží, kde prodejci, většinou černé rasy, nabízeli suvenýry a hráli na hudební nástroje.

Následující den jsme se vypravili směrem do vnitrozemí na tržiště s potravinami a spotřebním zbožím. Prodávali tu chobotnice a jiné mořské potvůrky, subtropické plody, např. olivy, citrusy a granátová jablka. Poprvé jsem zde v praxi použil francouzštinu, když jsem kupoval ledvinku a batoh, který dosud používám. Prodávající byl totiž Afričan, pravděpodobně Tunisán. Jeden prodejce nabízel nakupujícím zahrát si o peníze hru skořápký. Pokud bychom uhodli, pod kterou skořápkou je schovaná kulička, získali bychom výhru. Jak to ale u této hry bývá, jednalo se zřejmě o podvodníka.

Zcela odlišný byl výlet na jih do bývalé řecké Poseidónie, dnešního Paesta. Zde jsme navštívili starořecký archeologický areál ze 6.-5.stol.př.n.l. Prohlédli jsme si pozůstatky amfiteátru, obytných budov a tří chrámů, největší Neptunův s dórskými sloupy patří k vůbec nejzachovalejším řeckým chrámům. Abychom si udělali lepší představu o životě starých Řeků, vypravili jsme se ještě do muzea, které obsahovalo nálezy z Paesta a okolí.

Poslední den našeho zájezdu, již při cestě domů, jsme věnovali centru Římské říše-Římu. Listuji ve fotoalbu a znovu se mi vybavují náměstí, paláce, baziliky a především antické památky.

Nejdříve jsme navštívili nejmenší stát na světě Vatikán, který leží na území Říma. Sídli tu papež, hlava katolické církve. Prohlédli jsme si Svatopetrskou katedrálu se slavnou Michelangelovou Pietou (socha Madony s Ježíšem), gigantickou kupolí a oltářem s baldachýnem přímo nad hrobem svatého Petra. V podlaze jsou nápisy označující délku významných chrámů, pražský sv. Vít sahá zhruba do poloviny. S Vatikánem byla spojena hrobka císaře Hadriána, zvaná Andělský hrad podle pověsti, že se zde zjevil anděl na znamení konce morové epidemie.

Když jsme přešli po jednom ze starobylých kamenných mostů přes řeku Tiberu, ocitli jsme se v samém centru Říma. Prohlídku jsme začali na Benátském náměstí s památníkem Viktora Emanuela II. z bílého vápence. Kousek odtud je jeden ze sedmi římských pahorků-Kapitol, původně středisko náboženského života. Dnešní podobu Kapitolského náměstí se zajímavou

dlažbou, přístupovým schodištěm a třemi paláci navrhl Michelangelo. Dnes zde sídlí radnice a muzeum. Z mnoha soch nás zaujala vlčice kojící dva chlapce-Romula a Rema, kteří podle legendy založili město Řím. Centrem politického a společenského života římské říše bylo rozlehlé náměstí, zvané Forum Romanum. Zde se shromažďoval lid, zasedal senát, volili nejvyšší představitelé, konaly soudy a náboženské obřady. Z některých staveb zbyly jen ruiny, některé, např. vítězné oblouky zůstaly poměrně zachovalé. Při procházení třídou Fori Imperiali jsme si prohlédli další císařská fóra, sochy císařů a jednu z nejznámějších památek-Koloseum. Pořádaly se tu kruté souboje gladiátorů, boje se šelmami a dokonce i námořní bitvy. Dále jsme se prošli po Španělských schodech, obležených turisty, malíři a prodavači květin. Konají se na nich také módní přehlídky. Odpočinuli jsme si u proslulé Fontany di Trevi, do níž turisté hází mince s přáním, aby se do Říma opět vrátili. Je neuvěřitelné, že kruhový Pantheon, budovaný začátkem letopočtu na počest všech bohů, se dochoval dodnes. Však patří k nejzachovalejším antickým chrámům na světě. Z římských náměstí se mi nejvíce líbilo náměstí Navona. Dominují mu tři fontány, které jsou, podobně jako Svatopetrské náměstí, dílem Berniniho. Příjemnou atmosféru ještě umocnila skupina hudebníků píšící „Arrivederci Roma...“, takže naše loučení s Římem bylo přímo symbolické. Ve městě se nachází ještě mnoho vzácných památek, ale nám nezbylo, než se vrátit, tentokrát již nočními ulicemi, k našemu autobusu. Po zkušenosti rodičů, kteří Řím už dříve navštívili, jsme se rozhodli procházet město sami bez průvodce. A udělali jsme dobře. Průvodkyně se zbytkem našeho zájezdu zabloudila, takže na rozdíl od nás téměř nic neviděli, byli ale pořádně unaveni a otráveni.

Tento zájezd ve mně zanechal spoustu zcela nových zážitků a utkvěl mi hluboko v paměti, neboť se jednalo o můj první delší pobyt „na západě.“

Ing. Petr SUCHÝ © 2007

Správné odpovědi z testu : 1c, 2c, 3b, 4a, 5b, 6a, 7c, 8d, 9b, 10c, 11a, 12d